

עת"א 26683/02/15 - א' ב' נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עת"א 26683-02-15 ב'(אסיר) נ' מדינת ישראל
בפני כב' השופטת מיכל ברנט
העותר א' ב' (אסיר)
נגד
המשיבה מדינת ישראל

החלטה

כללי

1. העותר מרצה 8 שנות מאסר בגין עבירות מין וכן עבירות אלימות, שביצע כלפי בתו החורגת בהיותה בגילאי 6-12, וכן עבירות אלימות שביצע כלפי גרושתו וילדיהם המשותפים, ומלין על החלטת המשיב שלא להתיר חופשותיו.

טיעוני ב"כ הצדדים

2. לטענת העותר, אשר ריצה עד כה 7 שנות מאסר, הוא נטל אחריות מלאה על מעשיו, שהם במחלקה הטיפולית לעברייני מין והשתתף במספר רב של קבוצות פסיכו חינוכיות, הכנה לטיפול, שליטה בכעסים, תקשורת בינאישית, מיניות בריאה ועוד, ומב"ן המליצו על חופשותיו לאחר שנמצא כי המסוכנות המינית הנשקפת ממנו הינה "נמוכה ביותר". וג"ע התירה קיומם של ביקורים פתוחים עם בנו הקטין של העותר, אולם התנגדה לחופשותיו.

עוד נטען, כי העותר מבוגר ומצבו הבריאותי רעוע, הוא שכל שני בנים, בן נוסף לוקח במחלת נפש ובנו הקטין מאושפז מזה כשנה בבית חולים הדסה עין כרם בירושלים בשל מחלת אפילפסיה.

3. מנגד עמדה ב"כ המשיב על כך שבנסיבותיו של העותר לא די בהמלצת מב"ן, אלא נדרשות בעניינו חוות דעת של ועדת אלמ"ב ווג"ע, ואלה מתנגדות ליציאתו של העותר לחופשות בשל היעדר הליך טיפולי. חוות הדעת וכן מידע מודיעיני בעניינו של העותר הוגשו לעיוני.

דין והכרעה

4. עיון בחוו"ד משולבת לגילוי עריות ואלימות מיום 18.3.15 שהוגשה לעיוני, מעלה כי העותר הינו גרוש בשלישית ואב ל-10 ילדים. בניגוד לטענתו, הודאתו בעבירות המין בהן הורשע הינה חלקית בלבד, תוך שהוא מצמצם מחומרת מעשיו ומביע חרטה מילולית. כמו כן, מכחיש את עבירות האלימות וטוען כי נפל קרבן להתעללות פיזית ונפשית מצד גרושתו.

העותר שהה עד חודש נובמבר 2014 במחלקה הטיפולית לעברייני מין בב/ס מעשיהו, אולם יכולתו להפיק תועלת מהטיפול היתה מוטלת בספק לאור התבטאויותיו ועמדתו הקורבנית, ועל כן הודח מהמחלקה.

אף בבדיקת מב"ן האחרונה שנערכה לעותר בחודש מרץ 2014 התרשם הבודק כי העותר מניפולטיבי וכי התועלת שהפיק מהשתתפותו בקבוצות מועטה, אם כי לא התנגד לחופשות בנות 6 שעות.

עם זאת, הדגישה הועדה המשולבת כי בניגוד למב"ן, המערך מסוכנות מינית בלבד, הועדה מעריכה מסוכנות בהיבט רחב יותר תוך התייחסות להתנהלות האסיר, עמדותיו ומצבם של נפגעי העבירה. להערכתה, העולה בקנה אחד עם הערכת גורמי הטיפול, לעותר תובנה נמוכה למצבו ועל כן אין מקום בשלב זה לאשר חופשותיו.

5. עיינתי אף בחלקה הסודי של חוות הדעת ובידיעה בודדת שמספרה 1714493.

6. שאלת היחס בין המלצת מב"ן להמלצת הועדה לגילוי רעיוות נבחנה פעמים רבות בבית המשפט העליון, ונפסק לא אחת כי מטרתה של כל אחת מחוות הדעת היא שונה, ו"עצם העובדה שבפני הרשות המינהלית עמדו שתי חוות דעת סותרות, וכי הרשות החליטה להעדיף חוות דעת אחת על פני רעותה, אינה פותחת פתח, כשלעצמה, להתערבות של בית המשפט בהחלטה. לרשות המנהלית הוקנה שיקול דעת, הכולל בחירה בין חוות דעת שונות. המבקש לא הצביע על פגם בהחלטה להעדיף את חוות הדעת של הוועדה לגילוי עריות ולא לקבל את חוות הדעת של מב"ן" (רע"ב 8830/10 פלוני נ' מדינת ישראל; רע"ב 10475/09 פלוני נ' שירות בתי הסוהר). כך, רשאי שירות בתי הסוהר ליתן להמלצת וג"ע משקל מרכזי בהחלטתו האם לשלב אסיר בסבב חופשות (רע"ב 8928/12 פלוני נ' מדינת ישראל שירות בתי הסוהר).

7. בנסיבות המתוארות, החלטת המשיב נתקבלה לאחר שהסתמך על חוות דעת מקצועית, ולא מצאתי כי נפל פגם בשיקול הדעת המנהלי של הגורם המוסמך אשר החליט שלא להתיר בשלב זה את חופשותיו של העותר. זאת בפרט לנוכח העובדה שאושרו לעותר מפגשים עיתיים עם בנו הקטין.

8. בשולי הדברים מצאתי לציין כי לאור המצב המפורט בחלק החסוי של חוות דעת הועדה המשולבת, יש מקום לנסות ולשלב את העותר מחדש בטיפול, בהקדם האפשרי. ברי כי בהתאם למידת התקדמותו של העותר בטיפול תשקול הרשות מחדש את עמדתה לעניין חופשותיו.

9. בכפוף לאמור לעיל, העתירה נדחית.

המזכירות מתבקשת לשלוח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ז ניסן תשע"ה, 16 אפריל 2015, בהעדר הצדדים.

